

Να το σταματήσουμε. Ο αγώνας στα χέρια των εργαζομένων - απεργιακή κλιμάκωση και πολιτική μάχη για να ανατραπεί το νομοσχέδιο-έκτρωμα και η επίθεση κυβέρνησης-κεφαλαίου-ΕΕ.

Με μια **απεργοσπαστική -για άλλη μια φορά- απόφαση η ΓΣΕΕ** “έδωσε γραμμή” ακύρωσης της απεργίας στις 3 Ιουνίου ενάντια στο αντεργατικό τερατούργημα Χατζηδάκη, που ήταν ήδη αποφασισμένη από την ΑΔΕΔΥ, δεκάδες εργατικά κέντρα και εκατοντάδες σωματεία και ομοσπονδίες του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Η κήρυξη απεργίας για τις 10 Ιουνίου δίνει ακόμα περισσότερο χρόνο και πρωτοβουλία κινήσεων στην κυβέρνηση της ΝΔ ώστε να ολοκληρώσει χωρίς ιδιαίτερες αντιστάσεις την αντιδραστική της επίθεση, ακυρώνει τη λογική της προειδοποιητικής απεργίας και του κλιμακούμενου αγώνα για την μη κατάθεση - ανατροπή του νόμου Χατζηδάκη, υποβαθμίζει το περιεχόμενο του αγώνα αφού δίνει “μάχη” απέναντι σε σημεία και όχι στο σύνολο του νόμου, αποδέχεται για μια ακόμη φορά το καθεστώς εργασιακής ζούγκλας και εκλιπαρεί για τη “μη χειροτέρευσή του”.

Από κοντά **η πλειοψηφία της ΑΔΕΔΥ και του ΕΚΑ** ακυρώνουν χωρίς δισταγμό τις απεργιακές αποφάσεις τους. Σε διατεταγμένη υπηρεσία ο αστικοποιημένος, εργοδοτικός, κυβερνητικός συνδικαλισμός, επιβεβαιώνει ξανά το ρόλο του ως κοινωνικός σύμμαχος κυβερνήσεων-ΣΕΒ.

Για άλλη μια φορά αφήνουν τον κόσμο της εργασίας αβοήθητο στα χέρια της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, ξεφτιλίζουν το ρόλο των σωματείων, τα απονομιμοποιούν ακόμη περισσότερο στη συνείδηση των εργαζόμενων και της νεολαίας, καλλιεργούν την αίσθηση της αναποτελεσματικότητας των αγώνων και της δυνατότητας της ανατροπής της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου. Οι δικαιολογίες για ακύρωση της απεργίας της 3ης Ιουνίου από την ΑΔΕΔΥ, στο όνομα του πανεργατικού συντονισμού και της καλύτερης προετοιμασίας, μόνο οργή προκαλούν στους εργαζόμενους. Η πραγματικότητα είναι μία: πουλάνε την απεργία, οδηγούν σε αποκλιμάκωση και ξέπνοη αντίδραση «βγάζοντας» την υποχρέωση την ημέρα ψήφισης.

Συμμέτοχο και συνένοχο σε αυτή την **άθλια μεθόδευση των παρατάξεων του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού** -τα κόμματά των οποίων (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ) συνηγορούν στο πλαίσιο της

αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης- βρίσκουν και το ΠΑΜΕ.

Το **ΠΑΜΕ** για άλλη μια φορά, παρά τα μεγάλα λόγια για μεγάλη μάχη ενάντια στο αντεργατικό νομοσχέδιο για να μην φτάσει στη Βουλή, όχι μόνο δεν στήριξε σχέδιο απεργιακής κλιμάκωσης σε ΑΔΕΔΥ, αλλά και σε ΕΚΑ και Ομοσπονδίες που ελέγχει, αλλά συμφώνησε για την ακύρωση και μετατόπιση της απεργίας, σερνόμενο στο άρμα της ΓΣΕΕ. Δεν είναι η πρώτη φορά που κάνει κουρελόχαρτο αποφάσεις συνδικάτων. **Έχει τεράστια πολιτική ευθύνη.** Συχνά συμπορεύεται με τον υποταγμένο συνδικαλισμό, περιφρονώντας ακόμα και τις δημοκρατικά αποφασισμένες απεργιακές αποφάσεις σωματείων και συνελεύσεων που το ίδιο πήρε ή συνέβαλε. Για άλλη μια φορά δεν επιλέγει τη γραμμή των μαχητικών αγώνων που θα δημιουργούν όρους σύγκρουσης και νίκης απέναντι σε κυβέρνηση-ΣΕΒ, αλλά τη γραμμή αγώνων «χαμηλής έντασης» που τελικά δεν ξεφεύγουν από την ηγεμονία του επίσημου συνδικαλισμού. Επιλέγει στην κρίσιμη αυτή φάση τις κομματικές συγκεντρώσεις, με νομικά διαβήματα και προτάσεις νόμου που οδηγούν σε κοινοβουλευτικοποίηση του κινήματος και των συνδικάτων «για να βγάλει ο λαός συμπεράσματα». Απαξιώνει το εργατικό κίνημα και τη δυνατότητά του να γίνεται ανατρεπτικό και να αποσπά νίκες και σηματοδοτεί ότι μόνη διέξοδος για τους εργαζόμενους βρίσκεται στο κοινοβουλευτικό πεδίο και στην εκλογική ισχυροποίηση του ΚΚΕ.

Ας μην ανακαλύπτονται εκ των υστέρων άλλοθι για τον «συσχετισμό δυνάμεων». Ήταν μόλις πριν λίγες ημέρες που εκατοντάδες σωματεία αποφάσιζαν απεργία στις 3/6 και κλιμάκωση όταν έρθει στην Βουλή.

Απέναντι στην βαθιά πολιτική επίθεση της κυβέρνησης που χτυπά στην καρδιά του κοινωνικού ζητήματος της εποχής μας, **η απάντηση του εργατικού κινήματος πρέπει να είναι αποφασιστική, ταξική και πολιτική.** Με πάλη για να μην περάσει, να μην κατατεθεί το αντεργατικό νομοσχέδιο, για την υπεράσπιση του σταθερού 8ωρου, σε σύνδεση με το στόχο για μείωση σε 6ωρο-30ωρο, με αύξηση των αποδοχών και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους.

Η πολιτική απάντηση πρέπει να δοθεί με πανεργατικό ξεσηκωμό και κίνημα ανατροπής, με ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, με αντικαπιταλιστικό μέτωπο και πρόγραμμα και όχι με ξέπνοες ηττοπαθείς λογικές που διευκολύνουν την προώθηση της κυβερνητικής πολιτικής. Ο αγώνας πρέπει να περάσει στα χέρια των εργαζομένων και των μαχόμενων σωματείων, όχι στα παζάρια και τα απεργοσπαστικά πραξικοπήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Καλούμε σε συντονισμένη προσπάθεια των ταξικών, αγωνιστικών δυνάμεων του εργατικού κινήματος και του δυναμικού της μαχόμενης, αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς για να μην περάσει η απεργοσπασία, για να μην ακυρωθεί η απεργία στις 03 του Ιούνη, για να ληφθούν αγωνιστικές αποφάσεις από τα σωματεία τη μέρα αυτή, να συνοδευτεί με απεργιακές συγκεντρώσεις.

Για **πανεργατικό ξεσηκωμό, για να γίνει η 10η Ιούνη απεργία των εργαζομένων** και όχι των γραφειοκρατών, για νέα απεργιακή κλιμάκωση με στόχο την ανατροπή του νόμου.

